

ಆರೋಗ್ಯ ವಧಕ ಆಹಾರ ಕ್ರಮಗಳು

ಅನ್ನಾದ್ವಷತಿ ಭೂತಾನಿ ಪಜಂನಾಯತ್ ಅನ್ನ ಸಂಭವಃ

ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ಶ್ಲೋಕದ
ಮೊದಲಾಧ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನು ಅಜುಂನನಿಗ
ಯಂಡಿದ್ವಾರಾ ವಣಿಕಸುತ್ತಾ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳು ಅನ್ನದಿಂದಲೇ
ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತವೆ, (ಜೀವಿಸುತ್ತವೆ) ಮಳೆಯಿಂದ ಅನ್ನದ
ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಸೇವನಾವಿಧಿಗೆ ಬಹಳ
ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ತಿನ್ನುವ ಆಹಾರ ನಮ್ಮ ದೇಹ ಮತ್ತು
ಮನಸ್ಸುಗಳ ಮೇಲೆ ಮಹತ್ತರದ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ
ನಮ್ಮಹಿಂದಿನವರು ಮಾಡಿದ ಗಾದೆ ಮಾತು "ಉಣಿ ಬಲ್ಲವನಿಗೆ
ರೋಗವಿಲ್ಲ, ಮಾತು ಬಲ್ಲವನಿಗೆ ಜಗಳವಿಲ್ಲ" ಎಂಬುದು ಅಕ್ಷರಶಃ ಸತ್ಯ.
ಆಯುವೇದದಲ್ಲಿ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.
ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿರಲು ಆಯುವೇದದಲ್ಲಿ ಶ್ರಿಸ್ತಂಭಗಳ
ಪಾಲನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಆಹಾರ, ನಿದ್ರೆಮತ್ತು
ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆ ಪಾಲನೆ (ಸರಿಯಾದ ಸಾಂಸಾರಿಕ ಜೀವನ
ಪಾಲನೆ). ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದೆ ಸರಿಯಾದ ಆಹಾರ ಸೇವನೆ.
ಆಯುವೇದದಾಚಾರ್ಯರು ಸರಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಯಾವ ಆಹಾರ, ಎಲ್ಲಿ
ಸೇವಿಸಬೇಕು, ಯಾವಾಗ ಸೇವಿಸಬೇಕು ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಯೊಂದು

ವಿಷಯವನ್ನು ಕೂಲಂಕುಷಾವಾಗಿ ಚರಕಾದಿ ಸಂಹಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ದಿನಚಂಪೆ ವಣಿಕ ಸುವಾಗ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ಅಂತುವೇಡೋಕ್ತ ಆಹಾರ ಕ್ರಮದೆಡೆಗೆ ಗಮನಹರಿಸೋಣ, ತದನಂತರ ಈಗಿನ ಜೀವನಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಆಹಾರ ಕ್ರಮವನ್ನು ಮಾಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯೋಣ.

ಭೋಜನ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳದ ವಣಿ-ಸ್ವಚ್ಚಾವಾಗಿ ಉತ್ತಮವಾತಾಯನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿದ್ದ ಹೆಚ್ಚು ಜನಜಂಗುಳಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರದ ಸ್ಥಳ ವಾಗಿರಬೇಕು. ಆದಷ್ಟು ಮನೆಯ ಆತ್ಮೀಯ ಜನಗಳು ಎಂದರೆ ಎಂದರೆ ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಮಕ್ಕಳು ಅಥವಾ ಬಹಳ ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧಿಗಳ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಭೋಜನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ತೃಪ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆಹಾರ ತಯಾರಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದೂ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದಾಗಿದೆ, ತಾಯಿ ಅಥವಾ ಪತ್ನಿ ಮುಂತಾದವರು ಆಸ್ಥೆ ವಹಿಸಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಆಹಾರದ ರುಚಿ ಹೆಚ್ಚಿ ತಿನ್ನುವವರ ಹೇಳೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತದೆ.

ಭೋಜನ ಮಾಡುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರ ವಸ್ತುಗಳಿದ್ದ ಅವುಗಳ ದರ್ಶನದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಫುಲ್ಲಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ ತೆಂಗಿನ ಮರ, ಹಸು, ದೇವರ ಚಿತ್ರ, ತುಪ್ಪ ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯೂ ಒಳ್ಳಿಯದೆಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದೆ ರೀತಿ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವವರು, ನಾಯಿ, ಕೋಳಿಯಂತಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ನಮ್ಮನ್ನು ಇಷ್ಟ ಪಡದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು,

ಭಿಕ್ಷುಕರು ಇವರೆಲ್ಲ ಭೋಜನ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇರಲು
ಅನಹಡರು.

ಉಂಟ ಆರಂಭಿಸುವ ವೊದಲು ತಯಾರಿಸಿದ ಆಹಾರದ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ
ಹಸುವಿಗೆ ಗೋಗ್ರಾಸದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೀಡುವುದು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಬಂದ
ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಭೋಜನಕ್ಕೆ ವೊದಲು ಕೈ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ
ತೊಳೆದು ಕೊಂಡು ದೇವರ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ನಂತರ ಆರಂಭಿಸಬೇಕು.
ಭೋಜನ ಮಾಡುವಾಗ ಮಲ,ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡುವ
ಬಯುಕೆಯಂಟಾಗಿ ಅವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಂಡು ಆಹಾರ ಸೇವನೆ
ಮಾಡುವುದರಿಂದ ತಿಂದ ಆಹಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಜೀಣಣವಾಗದೆ ವಾತ
ಸಂಬಂಧಿ ರೊಗಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಮಲ
ಮೂತ್ರಾದಿಗಳ ವಿಸರ್ಜನೆಯ ನಂತರವೇ ಉಂಟ ಆರಂಭಿಸಬೇಕು.
ಭೋಜನದ ಸಮಯ— ಉಂಟ ಮಾಡುವ ವೊದಲು ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಹಸಿದಿರಬೇಕು. ಹಸಿವಿಲ್ಲದೆ ಉಂಟ ಮಾಡಿದರೆ ಅಥವಾ ಹಸಿವು ಆರಿದ
ನಂತರ ಉಂಟ ಮಾಡಿದರೆ ಅಜೀಣ,ಹುಳಿ ತೇಗು
ಹೊಟ್ಟೆಯುಬ್ಬರಗಳಂತಹ ತೊಂದರೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.
ಹಸಿವಾಗದೆ ಉಂಟ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಆಯುವೇಣದದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ
ಚೆಂಕಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದ ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಉರಿಯದೆ ಹಾಗೆಯೇ
ಉಳಿಯುತ್ತದೆಯೋ ಹಸಿವಾಗದೆ ತಿಂದ ಆಹಾರದ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಹಾಗೆ
ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಹಸಿದಾಗ ಉಂಟ ಮಾಡುವುದರ ಲಾಭ-ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ

ಪ್ರಸನ್ನತೆ ಹೆಚ್ಚಿ, ಬಲವಧಿನೆ, ಶರೀರ ಧಾರಣಾ ಶಕ್ತಿ, ನೆನಪಿನ ಶಕ್ತಿ,ಆಯುಸ್ಸು, ವಣಿ, ಓಜಸ್ಸು,ವೀಂಯು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ದಿನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಲ ಭೋಜನ ಮಾಡುವುದು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಜೀ ಉಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಬೆಳಗ್ಗಿನ ಆಹಾರ ಸೇವನೆ ಬೆಳಗಿನ ವೊದಲ ಪ್ರಹರ ಕಳೆದು ಎರಡನೆ ಪ್ರಹರದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ೬ ೩೦ ರಿಂದ ೧೦ ಗಂಟೆ ಉತ್ತಮ ಸಮಯ.ಸಂಜೀಯ ಭೋಜನ ಸೂಯಾಂಸ್ತದ ಇ ಅಥವಾ ಮೂರು ಗಂಟೆಯೊಳಗೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಭೋಜನ ವಿಧಿಯನ್ನು ಅಗ್ನಹೋತ್ರ ವಿಧಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವರೀತಿ ಸಂಧಾರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನ ಹೋತ್ರ ವಿಧಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೂ ಭೋಜನವನ್ನೂ ದಿನದಲ್ಲಿರೆಡುಬಾರಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು.

ಉಟ ಮಾಡುವ ತಟ್ಟೆಯ ವಣಿನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ, ಕಂಚಿನ ತಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಿಂದ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ, ಹಾಗಾಗಿ ಅವರವರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ಲೋಹಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ತಟ್ಟೆಯ ಉಪಯೋಗ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಟ ಮಾಡಿದರೆ ಆಹಾರದ ರುಚಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಕಶ್ಚಲಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ

ಭೋಜನ ಆರಂಭಿಸುವ ಮುನ್ನ ಜರಾಗ್ನಿ ವರ್ಧಿಸಲು ಕೆಲವೊಂದು

ದ್ವಾರ್ವಗಳನ್ನ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಣ ಶುಂತಿ ಮತ್ತು ಸೈಂಧವ ಲವಣ, ಹಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ದಾಳಿಂಬೆ ಹಣ್ಣ ಅಗ್ನಿ ವರ್ಧಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಭೋಜನಕ್ಕೆ ವೊದಲು ಬಾಳಿಹಣ್ಣಿನಂತಹ ಜೀಣಣಕ್ಕೆ ಗುರು (ಭಾರ) ವಾದ ಹಣ್ಣಗಳನ್ನ ಸೇವಿಸಿದರೆ ವೊದಲೇಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿ ಉಣಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಸೇವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ರೀತಿ ದೇಹವನ್ನ ಆಹಾರ ಸೇವನೆಗೆ ಸಚ್ಚಾಗೊಳಿಸಿ ಅನ್ನವು ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪವೆಂದೂ, ರುಚಿಯು ವಿಷ್ಣು ಸ್ವರೂಪ, ಹಾಗೂ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಹೇಶ್ವರ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಯಾರು ಉಣಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಸೇವಿಸುವ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿ ದೊಡ್ಡವಿದ್ದರೂನಿವಾರಣೆಯಾಗಿ ಆಹಾರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಚನಗೊಂಡು ವ್ಯಕ್ತಿ ರೋಗ ರಹಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಭೋಜನ ವಿಧಿ-ಆಹಾರ ಯಾವಾಗಲೂ ಷಡ್
ರಸೋಪೇತವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದರೆ ಉಣಿ ಆರು ರುಚಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕು. ಈ ಆರು ರುಚಿಗಳೆಂದರೆ ಸಿಹಿ,ಹುಳಿ, ಉಪ್ಪು, ಕಾರ, ಕಹಿ ಮತ್ತು ಒಗರು. ಈ ಆರು ರುಚಿಗಳು ಭೋಜನದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ತ್ರಿದೋಶಗಳಾದ ವಾತ, ಪಿತ್ತ, ಕಥಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕಸ್ಥಿರತ್ವದ್ವಾರಾ ವರ್ಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಭೋಜನದಲ್ಲಿ ಗತಿ ಅಥವಾ ಘನ ಆಹಾರ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ರೋಟ್ಟಿ, ಚಪಾತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ವೊದಲು ಸೇವಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ರುಚಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಹಿ ಮತ್ತು ತುಪ್ಪ ಅಥವಾ ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಕರಿದ (ಜೀಣಣಕ್ಕೆ

ಗುರುವಾಗಿರುವ)ಆಹಾರ ವೊದಲು ಸೇವಿಸಬೇಕು. ನಂತರ
 ಹಿಂದಿನದಕ್ಕಿಂತ ಲಘುವಾದ (ಅರೆಫ್ನನ)ಅನ್ನ,ಸಾರು,ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು
 ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ನೀರಾದ ಮಜ್ಜಗೆ
 ಮುಂತಾದವುಗಳ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಭೋಜನವನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕು.
 ಆಹಾರ ಪ್ರಮಾಣ-ಉಷಟ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ
 ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ವಿಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
 ವೊದಲೆರಡು ಭಾಗ ಆಹಾರದಿಂದಲೂ ಮೂರನೆ ಒಂದು ಭಾಗ
 ನೀರಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಉಳಿದ ನಾಲ್ಕನೆ ಒಂದು ಭಾಗ ವಾಯುವಿನಿಂದ
 ತುಂಬಿರಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ತಿಂದ ಆಹಾರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜೀಣಾವಾಗಲು
 ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಪಾಲಿಸಬಹುದೆಂದರೆ, ಭೋಜನ
 ಮಾಡುವಾಗ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುತ್ತಾ ಒಂದಾಗ ಉಷಟ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು.
 ಉಷಟದ ನಡು ನಡುವೆ ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತಿರಬೇಕು.
 ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಭೋಜನ ಕ್ರಮಗಳ ಪಾಲನೆ ಆರೋಗ್ಯವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ
 ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ವೃದ್ಧರು,ಮಕ್ಕಳು, ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ
 ನರಳುತ್ತಿರುವವರು, ಅಲ್ಲದೆ ಅತಿಯಾಗಿ ದೈಹಿಕ ಶ್ರಮದಿಂದ ಕೆಲಸ
 ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಈ ನಿಯಮಗಳು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲೆ
 ಹೇಳಿರುವವರೆಲ್ಲಾ ಅವರವರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಆಹಾರ
 ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಇಂದಿನ ನಮ್ಮ ಆಧುನಿಕ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಆಹಾರ
 ಪದ್ಧತಿಯ ಪಾಲನೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕಷ್ಟ. ಅದರಲ್ಲಾ ಬೃಹಕ್ಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು
 ಪತ್ತಿ, ಪಯ್ಯಾಯಾರಿಬ್ಬರೂ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಅಡಿಗೆಯ ಕಡೆ

ಕೊಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಅಂತಹವರು ತಾವು ತಿನ್ನುವ ಹೋಟೆಲ್ ಅಥವಾ ಮೇಸ್ ನವರು ಶುಚಿತ್ವ ಕಾಪಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು. ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿದದೆಯೆಂದು ಎಲೊಲ್ ರಸ್ತೆ ಬದಿಯ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸುವುದು ತಪ್ಪಿ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಆಹಾರೋದ್ಯಮದಲ್ಲಾ ಶುಚಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತೆಗದುಕೊಳ್ಳುವ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಸಾಲೆ, ಅಥವಾ ಕರಿದ ತಿಂಡಿಗಳಿಂದ ಆದಷ್ಟು ದೂರವಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಪಾಲಿಸಬಹುದಾದ ಆಹಾರ ನಿಯಮಗಳು— ಬೆಳಗ್ಗಿನ ಉಪಹಾರ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಎದ್ದು ಎರಡು ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದೂಟವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ರಾತ್ರಿಯೂಟ ಮಾತ್ರ ಮಲಗುವ ಎರಡರಿಂದ ಮೂರು ಗಂಟೆಯೊಳಗೆ ಮುಗಿಸಬೇಕು. ಆಯುವೇದದಲ್ಲಾ ರಾತ್ರಿಯೂಟದ ನಂತರ ಆಹಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಜೀಣಂವಾಗುವ ಸಲುವಾಗಿ ಶತಪಥ ಎಂದರೆ ನೂರು ಹೆಚ್ಚು ನಡೆಯುವುದರಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಹಾರ ಜೀಣಂವಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದಾಗ ಲವಲವಿಕೆಯಿರುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಈಗೀಗ ವಿದೇಶೀ ಆಹಾರ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಈ ಆಹಾರಗಳು ಅಲ್ಲಿನ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಒಗ್ಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಚರಕಾಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ "ನಾವು ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಆಹಾರ ನಮ್ಮ ದೇಹಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ" ಎಂದು. ಉದಾ—ಕರಾವಳಿತೀರದಲ್ಲಿ ಕುಸುಬಲಕ್ಷಿಯ ಗಂಜ

ಮುಖ್ಯ ಆಹಾರವಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲಿನ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಅದೇ ಉತ್ತಮ ಆಹಾರ. ಅದೇ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ಬೆಳ್ತಿಗೆ ಅಕ್ಷ್ಯ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಸೇವನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬಗರ್, ಪೀಜ್ಜಾ ಮುಂತಾದ ವಿದೇಶಿ ಆಹಾರಗಳು ಜೀಣಣಕ್ಕೆ ಗುರುವಾದ ಕಾರಣ ಇವುಗಳನ್ನು ತಿಂದನಂತರ ಪಾಚಕ ದ್ರವ್ಯಗಳಾದ ಸೊಂಪು, ಶುಂಠಿ, ಅಥವಾ ಬಿಸಿಯಾದ ನೀರಿನ ಸೇವನೆ ಕೂಡಾ ಮಾಡಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಕಡೆದ ಮಜ್ಜಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಕುಡಿಯುವುದರಿಂದಲೂ ತಿಂದ ಆಹಾರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜೀಣಣವಾಗುತ್ತದೆ. ತಿನ್ನುವ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಎಂದರೆ ಹಂಸಿ ತರಕಾರಿ ಮತ್ತು ಹಣ್ಣಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಆಯುವೇದದ ಮೂಲೋದ್ದೇಶವೆ ಸ್ವಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಿಯಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸಿ ಆರೋಗ್ಯವಂತ ಸಮಾಜದ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡೋಣ.

ಡಾ. ಶುಭಮಂಗಳ ಆಚಾರ್ಯ